DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)
2. maj 1996 *

I sag C-234/95,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Hendrik van Lier, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den Franske Republik ved sous-directeur Catherine de Salins og sécretaire des affaires étrangeres Philippe Martinet, begge Udenrigsministeriets direction des affaires juridiques, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Franske Ambassade, 9, boulevard du Prince Henri,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1), subsidiært, at den ikke straks har underrettet Kommissionen om sådanne bestemmelser, og at den således har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet og navnlig dettes artikel 44,

har

* Processprog: fransk.

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, D.A.O. Edward, og dommerne J.-P. Puissochet, P. Jann (refererende dommer), L. Sevón og M. Wathelet,

generaladvokat: A. La Pergola
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 14. marts 1996,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning registreret på Domstolens Justitskontor den 5. juli 1995 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør EF-traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1, herefter »direktivet«), subsidiært, at den ikke straks har underrettet Kommissionen om sådanne bestemmelser, og at den således har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet og navnlig dettes artikel 44.

2 I henhold til direktivets artikel 44, stk. 1, første afsnit, skulle medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet inden den 1. juli 1993 og straks underrette Kommissionen herom.

3 Da Kommissionen ikke havde modtaget underretning om de bestemmelser, Den Franske Republik havde udstedt for at efterkomme direktivet, tilstillede Kommissionen den 9. august 1993 den franske regering en åbningsskrivelse, hvori den anmodede regeringen om at fremkomme med sine bemærkninger inden for en frist på to måneder.

4 Da åbningsskrivelsen ikke blev besvaret, fremsatte Kommissionen den 26. september 1994 en begrundet udtalelse over for den franske regering, hvori regeringen blev anmodet om at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme udtalelsen inden for en frist på to måneder.

5 Som svar på den begrundede udtalelse meddelte den franske regering Kommissionen, at der var blevet fremsat et lovforslag i senatet som bl.a. vedrørte tjenesteydelsesaftaler. Da Kommissionen ikke havde andre oplysninger om den pågældende lovgivningsprocedure, anlagde den nærværende sag.

6 Den franske regering har ikke bestridt traktatbruddet.

7 For så vidt angår private organer, der udfører opgaver i almenhedens interesse, og som er undergivet offentligt tilsyn, har regeringen imidlertid gjort gældende, at der er fremsat et lovforslag, hvis formål navnlig er, at lov nr. 91-3 af 3. januar 1991 om gennemskuelighed og forskriftsmæssighed med hensyn til fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige aftaler også skal omfatte tjenesteydelsesaftaler, der indgås af de pågældende organer. Den nævnte lov, hvorefter indgåelsen af nærmere angivne aftaler er undergivet regler om offentliggørelse og om offentligt udbud, omfatter på nuværende tidspunkt kun bygge- og anlægskontrakter, der indgås af de nævnte enheder. En udvidelse af disse procedurer til også at omfatte tjenesteydelsesaftaler skulle blive gennemført ved udstedelsen af et gennemførelsesdekret om ændring af dekret nr. 92-311 af 31. marts 1992.

8 Med hensyn til aftaler, der indgås af staten og af lokale myndigheder, har den franske regering fremhævet, at direktivet vil blive gennemført ved et dekret, som udstedes af Conseil d'État, og som for tiden er til behandling under et sidste fællesministerielt samråd.

9 Da direktivet ikke er blevet gennemført inden for den fastsatte frist, må den påstand, Kommissionen har nedlagt på dette punkt, tages til følge.

10 Det må herefter fastslås, at Den Franske Republik ikke inden for den fastsatte frist har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet og således har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 44, stk. 1.

Sagens omkostninger

11 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, såfremt der er nedlagt påstand herom. Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger. Da Den Franske Republik har tabt sagen, bør den betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

1) Den Franske Republik har ikke inden for den fastsatte frist sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne

ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler og har således tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 44, stk. 1.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

Edward Puissochet Jann

Sevón Wathelet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 2. maj 1996.

R. Grass D.A.O. Edward

Justitssekretær Formand for Femte Afdeling